

VI.

Betænkning

over

Udkast til Lov om Erstatning til Retsbetjente for Ophævelsen af
Dommer- og Sriverkorn.

(Afgiven af Landsthingets Udvalg.)

Ved Loven om Ophævelse af adskillige ældre Skatter og Skatteligninger m. v. af 20de Juni 1850 §. 1 Utr. h. er Dommer- og Sriverkorn, saavel som den istedet derfor fastsatte Godtgjærelse i Penge, som ifølge D. L. 1—5—18 med flere senere Lovbud tilkom Retsbetjentene, bleven ophævet. Da Udkastet til denne Lov fremlagdes paa Rigsdagens 1ste Sæssion, var det i Motiverne angivet, at denne Afgift i det Hele kunde anslaaes at beløbe 15,000 Rbd., og kun dette Beløb blev derfor taget i Beregning ved Ansættelsen og Fordelingen af den Ligningskat, som Loven paabød til Dækning af de ophævede ældre Afgifter, med Hensyn til hvilken Skat Rigsdagen gif ud fra den Grundsætning, at den hele Forholdsregel saavidt muligt skulde indskrænke sig til en blot Omregulering af de ældre Skatter, og istedetfor disse kun udskrives en Skat af et vist tilsvarende Beløb. I Overensstemmelse hermed var ogsaa i det paa Rigsdagens anden Sæssion fremlagte Udkast til Finansloven for 1851—1852 ifkun opført 15,000 Rbd. som Erstatning for Dommer- og Sriverkorn i Henhold til Loven af 20de Juni 1850. Men under denne Finanslovs Behandling af Folkethinget for-

langte den daværende Justitsminister, at denne Sum maatte forhøies til 21,000 Rbd., eftersom den tidligere forudsatte Sum kun var udføkkomet ved et calculatorisk Overflag, støttet paa Antallet af de i Landet værende Gaarde med dels over dels under 6 Tdr. uprivilegeret Hartkorn, hvorimod det ved anstillet nærmere Undersøgelse var udfundet, at det ved de omhandlede Embedsindtagers Ophævelse foraarsagede Tab ikke kunde erstattes med en mindre Sum end 21,000 Rbd. Folkethinget fandt imidlertid efter Omstændighederne ikke Anledning til at gaae ind paa dette Forlangende, og det havde saaledes sit Forblivende ved de i Finanslovudkastet opførte 15,000 Rbd.

Derefter blev paa Rigsdagens 3die Sæssion af Justitsministeren fremlagt Forslag til Lov om, hvorledes den tilstaaede Erstatning, af 15,000 Rbd., skulde fordeles imellem de vedkommende Retsbetjente. Under Behandlingen af dette Udkast i Landsthinget, hvor det først var indbragt, foreslog det nedsatte Udvalg, at der maatte tilføies Loven en ny Paragraph, indeholdende, at der ved Lov nærmere skulde bestemmes en saadan Tillægssum til det hidtil bevilgede Beløb, at alle vedkommende